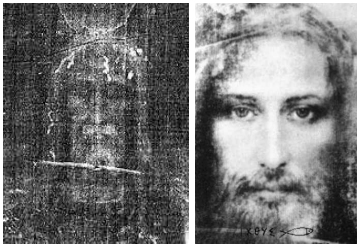


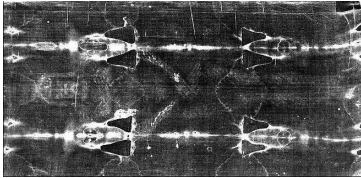
# TORINÓI LEPELKÉP



A rekonstruált lepelkép alapján - Jézus „arcmását”- számítógépes grafikai eljárással hozták létre, a torinói leplen látható viszonyítási pontok segítségével, emberkéz beavatkozása nélkül.

A leplet, amely 4, 92 méter hosszú és 1,13 méter széles, lenvászonból készült, ún. "heringszálla" szövessel a Keresztelő Szent János katedrálisban őrzik, az olaszországi Torinóban.

A hagyomány szerint ez a Lepel az a halotti kendő, amelybe Jézus testét tekerték, miután levették a keresztről. Az evangéliumokból kiderül, hogy Arimathei József Jézus testét lepelbe csavarva helyezte el sírboltjában. Az 1898-as kiállítás ideje alatt Secondo Pia (Astiban élő ügyvéd) kapott felhatalmazást arra, hogy fényképeket készítsen a Lepelről. Nagyon meglepődött, s elképedve hőkölt hátra, amikor észrevette, hogy a fénykép negatívja valójában a pozitív kép (amit a valóságban láthatunk), amelyen egy ember nyugodt, békés, fenséges tekintetű arca, s teste látszódik.



A Lepelen levő lenyomatok ezért pontosan úgy viselkednek, mint egy természetes negatív kép, leszámítva azt, hogy a képet vérző sebekből kifolyó vér alkotja.

## Négy különböző típusú lenyomat található a Lepelen:

- Égési nyomok a szöveten. A Lepelen hosszában két sötét párhuzamos csík fut, melyeket megszakít 29, nagyjából háromszög alakú perzselt szélű luk. Ezek az 1532-es tűzvészben, a chambery-i Sainte-Chapelle-ben keletkeztek oly módon, hogy a Lepelt rejtő ezüst láda megolvadt, s az olvadt ezüst az összehajtogatott Lepelre csepegett.
- Víznyomok. Ezek azok a nyomok, amelyek az 1532-es, illetve más tűzeseteknél, a tűz oltásakor keletkeztek.
- Az emberi alak a fény és árnyék játéka. A Lepel középső részén egy ember dupla lenyomata látható (előlről és hátulról) fekvő helyzetben a szövet hosszanti irányában. A kép úgy néz ki, mintha különböző világosbarna árnyalatú lenyomatokból alakult volna ki. A homlok, az orr, az arccsont és a mellkas mélyebb színárnyalatú, míg a test többi része halványabb, nem annyira élénk színű. A személy, akinek a lenyomata a Lepelen látható, kicsivel magasabb, mint 170 cm (5 láb és 7 inch).
- Vérnyomok. Bizonyos helyeken (homlokon, tarkón, csuklóknál, lábknál és a mellkas jobb részén) a foltok alakja és színe eltér a test többi részén levőtől: ezek pirosas színűek és sima tapintásúak, terhelésmentesek és éles körvonalúak, nem halványodnak el a széleknél. Úgy tűnik, hogy valamilyen anyag beleitatódott a szövetbe, s egy része a kelmén maradt. Ezek a nyomok valójában vérfoltok.

A tanulmányok és a tudományos kutatások - amelyeket közel egy évszázadon keresztül végeztek a Lepelen - a következő, vitathatatlan felfedezéseket tárták fel:

- a Lepel nem egy festmény;
- nem emberi kéz munkája, mivel a negatív kép évszázadokkal azelőtt keletkezett, mielőtt még felfedezték volna, mi a különbség negatív- és pozitív kép között;
- bár úgy tűnik, mintha a lenyomat egy fotografikus negatív lenne, de mivel a vérfoltok úgy nyomódtak bele a Lepelbe, ahogy a valóságban elhelyezkednek, ezért pozitív képről kell beszélnünk; ne feledjük, a vér a Lepellel közvetlenül érintkezett;
- olyan test lenyomatát viseli a Lepel, amelyen nem látszik, hogy bomlásnak indult volna: a test elég hosszú ideig maradt a Lepelben ahhoz, hogy a lenyomat megjelenjen azon, de nem olyan hosszú ideig, hogy a bomlás jelei is megjelenjenek a Lepelen;
- a kezek nem a tenyéren vannak átszúrva (ahogy egy olyan hamisítványon szerepelne, amely megfelel a Krisztus keresztre feszítését ábrázoló alkotásoknak), hanem a csuklókon, az egyetlen olyan helyen, amely meg tudja tartani a test súlyát;
- a kezeken csak négy ujj látszódik, mivel a keresztre feszítés során a csuklóba ütött szeg, egy olyan ideget ért, amely hatására a hüvelykujj behajlott a tenyér felé;
- a vér (illetve a vérsavó), amely a mellkason levő sebből folyt ki, bizonyítékkal szolgál arra, hogy olyan sebről van szó, amely a keresztre feszített testen a halál beállta után keletkezett: ez megegyezik Szent János apostol evangéliumával (19, 33-34), amelyben leírja, hogy Jézus már halott volt, amikor a keresztnél őrt álló katona átdöfte mellkasát lándzsájával;
- a vérvizsgálatok egyértelműen kimutatták, hogy a Lepelen levő vér emberi eredetű;
- a modern számítógépes analízisek alapján elmondható, hogy a Lepelen levő "fénykép" egyáltalán nem hasonlít semmilyen festményre, vagy közönséges fényképre, mivel egy háromdimenziós test alapján keletkezett, s így kapunk egy egyedülálló háromdimenziós képet, amely által olyan részleteket fedezhetünk fel, amelyeket más módon nem lehet felderíteni;
- a Lepelen talált pollenek megerősítették azt a feltevést, hogy Palesztinán és több Közép-Keleti területen keresztül szállították a szövetet.

Tudományos körökben radiokarbonos kormeghatározásra szoktak hivatkozni, hogy az nem igazolja a lepel korát. Az Amerikai Torinói Lepel Kutató Társaság (AMSTAR), melyet a rejtélyes torinói lepel vizsgálatára alapítottak, bejelentette, hogy az 1988-as C-14 vizsgálatot nem a lepel eredeti anyagán végezték, hanem egy újrászótt toldáson, amely így a lepel korának téves megállapításához vezetett.

**"16-ban, Tibériusz császár uralkodása alatt a Názáreti Jézust, akít kora este levettek, miután egy római bíró halálra ítélte, mert bűnösnek találta a zsidó hatóság, ezennel el kell temetni azzal a kötelezettséggel, hogy családjának egy év letelte után át kell adni."**

A lepel talált felirat; >>> bővebben: [Torinói-lepel Wikipédia](#)